

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

10. Dies Februarii. Magna est jam peccati, metum futuri perdidisse iudicii.
Euseb. Gallic. Hom de bono latr.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Februar.

Tessera.

102

ilque nihilo diligentiore, quàm nos inertes, pigriq;
facimus, gereret animi sui curam, quot, & quantis
pateret omnium hominum exprobrationibus, indi-
gnantium, & stimulantium immanem vecordiam?
Non vides infelix, intentum tuo jugulo mortis te-
lum? non sepulchrum, & vermes in tui cadaveris
deforme epulum accinctos? non ignes perpetuos,
tribunal, testes, rationes maximè dubias, summèque
perplexas? Et rides? ædificas? rem quæris? ambis?
alia omnia moliris? Nostrum est hæc & similia tra-
ctare, quos fecit Deus vitæ hujus securos, tu quem
morti addixit, quid hic circumspicis? Quæ te à vitæ
alterius, & æternæ solitudine, cæca insania avertit?
Hæc verò quisque sibi occentet, inclamet, & incul-
cet, is enim ille est unusquisque nostrum, quem cer-
tæ morti Divina Justitia destinavit. Et nescis, quan-
dò, ubi, quomodò morieris. Esto ergò sollicitus, pro-
vidus, & semper suspensus ad nocturni furis, ad
ignotæ horæ, ad magnæ diei appulsam præcipitem.
Imprime menti illud Poëma:

*Cerne quid es, quid eris, sic mox pius efficieris,
Vile cadaver eris: Hoc ergò frequens mediteris.*

10. DIES FEBRUARII.

Magna est jam pœna peccati, metum fu-
turi perdidisse judicii. *Euseb. Gallic.*
Hom. de bono latr.

A morte I.
sequitur
Judicium.

Sicuti post punctum sequitur li-
nea, sic post punctum ultimum
temporis, sequitur interminata
linea

linea Æternitatis. Hæc ut sit tibi fausta, vel infauſta pendet à ſententia, à iudice proferenda. Æternitas incipit, ubi mortalitas deſinit. Poſt illud punctum ultimum, omnia ſunt æterna. O punctum horribile, ac vaſtum, in quo præterita omnia, jucunda pariter & amara merguntur; futura conſurgunt, nunquam moritura, ſeu cruciamenta, ſeu præmia. Itaque terribilium omnium eſt terribiliſſimum, non tam mors, quàm quod mortem ſequitur, Judicium: (a) habet enim conſpectum offenſi Patris, ejuſdemque tum teſtis, tum Servatoris, tum Judicis, & quidem irati. (b) Habet ex vultus ejuſdem conſpectu prorudentem irarum, & vindictæ torrentem igneum, quem intra ripas Miſericordiæ tot annis congeſta ſcelera aluerunt. (c) Habet eodem in Iudice furorem, zelum, ultionem, ferarum raptis catulis rabiem, parturientis clamores, & regnantem demum, armatam, ſævientemque Juſtitiam, quam cruci conſixam hæc tennus, & mutam miſericors Bonitas retinebit. Quam metuendus Judex toto provocatæ juſtitie ponderoſis fontibus incumbens, à quibus eſt toties Barabba poſtpoſitus.

II. Horrorem irati Judicis augebit ſcelerum gravitas, ſœditas, multitudo, cuique velit, nolit ſpectanda, in illo hujus, & alterius vitæ conſinio, quàm anguſto, tam timendo. Patrata mala, prætermiſſa bona, etiam plerumque prava, & improba pro licitis, & laudabilibus per errorem admiſſa. O inuſitatam Judicii formam, in quo omnes accuſant, defendit nemo, ne ipſe quidem reus. Deus immortalis! Quis Ozæ pietatem, Davidi cenſum, feſtinatum Saulis facri-

(a) Dan. 7. (b) Iſa. 59. (c) Oſe. 13.

sacrificium, carere putasset probabili saltem excusatione? magnis tamen luuntur pœnis, & grandi culpæ imputantur. Quàm multos sua fallit opinio, qui sibi nimum confisi, dum se principi suo nuptiali in veste gemmata, & aurea putabant occurrere, centone se turpi nautilorum, ac vilium operum semitectos heu! serò advertent. Jam scelerum numero monstruosam singulorum speciem si addas, ipsorum dæmonum deformitate tetriorem, quos paritura est judicando angores, cruciatus, desperationem? Nec enim conferta & velut in cumulum se illi objicient, sed distinctè, minutè, sigillatim spectanda se dabunt majora simul, & minima, totamque singula in ejus oculos turpitudinem suam intorquebunt.

III. Ad multitudinem distinctam, fœditatemque admissorum in omni vita criminum, & errorum, ingrati animi labes adjungitur, & sævo stupore, ac tristitiâ miseram animâ consternabit. Hinc enim in illo ad æternitatē transitu perangusto, incurrerent à dextris Dei collata beneficia, à sinistris rei commissa scelera, & inexplicabili rubore prodiones illi suas ferinas, & ingratas atrociter exprobrabunt. Pondera illa Eusebii Emiffeni verba: (a) *Quo queso vultu respicit Redemptio nostra perditionem nostram? tantò graviora erunt humana delicta, quanto majora se ostendunt divina beneficia.* Et illud: (b) *Qua fiducia stabit desertor ante Regem suum? Vulneratus ante medicum suum? Perditus ante pretium suum? Undè misericordiâ petiturus est, primùm de contemptu misericordiæ judicandus?* Homo tot inter Dei gratias, & suas in
Deum

(a) *Hom. 4. ad Monar.* (b) *Hom. 2. de Symb.*

Deum injurias, tot inter Dei munera, & sua in Deum crimina; tot inter Dei impensos favores, & conscientiae accusantis dolores, quam se in partem vertet? ubi latebit? Quomodo apparebit? Latere non poterit, apparere non audebit; aliud impossibile, hoc intolerabile. Hæc si cogitas, cur non formidas? Hæc si prævides, cur tibi non prævides? Si horum præfagus adhuc in salutis negotio tam es ignavus, ubi fides? ubi ratio? ubi iudicium? ubi prudentia? Beatam planè illorum prudentiam, imitare, qui tanti pudoris metus, horroris prævios cruciatus, sancta hujus temporis usura antevertunt, nec quidquam jam agunt, vel omittunt, quod tunc minùs actum vel omissum velint. Audi Vatem:

Judicis est in lite brevis vox, ite, venite.

II. DIES FEBRUARII.

Còmes morienti aut vita erit, aut pœna.

Augustinus de Epic. & Stoic.

Mortis I,
comes
pœna vel
gloria.

ECce hîc duos comites Mortis, Pœna vel Gloria; prout ultimo momento effuderis ultimum spiritum, eris vel fœlix, vel infœlix per totum æternitatis spatium. Hinc sequitur, ultimum sivè summum vitæ momentum, inter omnia esse summi momenti. Omomentum ancipitis statæ, in qua libratur hinc mors, indè vita, hinc æternitas pœnæ, indè æternitas Gloriæ, hinc summum & omne Bonum, indè summum & omne malum. Post extremum halitum sequitur unum perpetuum
semper,